

اثر ال نینو[□] ۱۹۸۲-۸۳ بر روی آب و هوای ایران

* لیلی میرافضل

چکیده

مقاله حاضر به بررسی اثر شدیدترین ال نینوی ثبت شده در جهان بر روی ایران می پردازد. این بررسی نشان می دهد که تاثیر ال نینوی سال ۱۹۸۲-۸۳ (۱۳۶۲-۱۳۶۱) بر روی ایران از نظر دما و بارندگی، شایان توجه و تعمق زیادی است. به طوریکه دمای متوسط این دوره بسیار پایین تر از معمول است. میزان بارندگی نیز در این دوره قابل توجه است. از آنجا که این پدیده دوره ای است بررسی آن می تواند در توجیه و پیش بینی سالانه وضعیت اقلیمی کشورمان کمک بزرگی نماید. بررسی ها نشان می دهد که بی هنجاری قابل ملاحظه (منفی) دما و (ثبت) بارندگی همزمان با وقوع ال نینو روی می دهد و به وضوح تاخیری در کمینه دما و بیشینه بارندگی سالانه دیده می شود، گرچه تاخیر در بیشینه دمای سالانه به آن اندازه واضح نیست. تقابل بین جریانهای مونسون زمستانی و جریانهای جنوبی یا جنوب غربی ناشی از پدیده ال نینو در این دوره سبب ایجاد شیوه های شدید خطوط هم فشار روی ایران می شود. با استقرار مونسون، تابستانی در این دوره، همزمان با تاثیر پرفشاری که با وقوع ال نینو روی غرب اقیانوس آرام بوجود آمده است، تقویت و جابجایی مونسون از شرق به طرف ایران صورت می گیرد. به این ترتیب تابستان ها در این دوره گرمتر از تابستانی است که در آنها ال نینو روی نمی دهد.

کلیدواژه ها: ال نینو، مونسون، بی هنجاری دما، بی هنجاری بارندگی

۱ مقدمه

آبهای غرب آن گرم می شوند. به علاوه کشش آبهای سطحی سطح آب را در غرب اقیانوس آرام بالا می برد و در شرق اقیانوس آرام آنرا پایین می آورد. این امر لایه کلفتی از آب گرم روی غرب استوایی اقیانوس آرام بوجود می آورد و جریان مخالف ضعیف اقیانوسی را به طرف آمریکای جنوبی در شرق برقرار می سازد. به طور متوسط هر چهار سال یکبار الگوهای فشار جوی بر هم می خورد به طوریکه فشار هوا

در ناحیه استوایی اقیانوس آرام بادهای تجاری پیوسته از منطقه پرفشار در شرق اقیانوس آرام به ناحیه ای با مرکز کم فشار روی اندونزی در غرب آن می وزند. با حرکت رو به غرب، بادهای تجاری مقداری از آبهای سرد واقع در امتداد ساحلی آمریکای جنوبی را با خود می کشند. هنگامی که این آبهای به طرف غرب حرکت می کنند بوسیله نور خورشید و جو گرم می شوند. در نتیجه در امتداد استوا آبهای سطحی شرق اقیانوس آرام سرد و

معمول در شرق استوایی اقیانوس آرام شد. با ضخیم شدن لایه آب گرم که به نواحی ساحلی پر و اکوادور هجوم می‌آورد جریان آبهای سرد مغذی که به طور قائم به روی آب می‌آمد متوقف شد. گرم شدن غیرعادی آبها از ناحیه ساحلی آمریکای جنوبی تا هزاران متر به طرف غرب در امتداد استوا گسترشده شدند. آبهای گرم استوا در امتداد ساحل غربی آمریکای شمالی به طرف شمال نیز گسترش یافت. چنین ناحیه وسیعی از آبهای فوق العاده گرم می‌تواند روی الگوهای کلی باد موثر باشد. آبهای گرم استوایی گرما و رطوبت اضافی را به جو می‌دهد و سبب طوفانی تر شدن هوا و بارش بیشتر می‌شود. گرمای اضافه شده از اقیانوس‌ها و آزاد شدن گرمای نهان در هنگام میان روی بادهای غربی بالا چنان تاثیر می‌گذارند که نواحی خاصی در جهان بارش خیلی زیادی دارند در حالیکه نواحی دیگر بارندگی خیلی کم دارند.

اگرچه روندی که بواسیله آن تغییر در دمای سطحی آب روی الگوهای کلی باد اثر می‌گذارد کاملاً مشخص نشده است، نتایجی که به بار آورده ساده است. هنگام بروز آل نینوی ۱۹۸۲-۱۹۸۳ خشکسالی شدیدی در اندونزی، جنوب آمریکا و استرالیا دیده شد که محصولات گندم و جو در سال ۱۹۸۲ نصف سال قبل بود. در ضمن باران و سیل در اکوادور و پرو سبب شد که میزان ماهی صید شده در سال ۱۹۸۲، ۵۰ درصد میزان صید در سال ۱۹۸۱ باشد. در نیمکره شمالی یک جت استریم غربی فوق العاده قوی، که گاهی با جت قطبی یکی می‌شد، طوفان‌ها را از کالیفرنیا به ایالت‌های ساحلی خلیج مکزیک آورد.

به طور خلاصه اثرات آل نینو روی اقلیم جهان

روی ناحیه غرب اقیانوس آرام افزایش و روی شرق اقیانوس کاهش می‌یابد. این تغییر در فشار، بادهای تجاری را تضعیف می‌کند و هنگام وارونگی‌های شدید فشار بادهای غربی جایگزین بادهای شرقی می‌شوند. بادهای غربی جریان مخالف را تقویت می‌کنند و سبب می‌شوند که آبهای گرم به طرف آمریکای جنوبی در شرق در ناحیه پنهانی از اقیانوس آرام استوایی حرکت کنند. هنگام پایان دوره گرم شدن که معمولاً در حدود ۱۸ ماه طول می‌کشد الگوی فشار جوی روی شرق اقیانوس بر عکس می‌شود و شروع به افزایش می‌کند در حالیکه روی غرب اقیانوس آرام فشار افت می‌کند. این الگوی دندانه ارهای (وارونه کننده فشار هوای سطحی در دو نقطه مقابل اقیانوس آرام) نوسانات جنوبی نامیده می‌شود. به خاطر اینکه وارونگی‌های فشار و گرم شدن اقیانوس کم و بیش همزمانند، دانشمندان این پدیده را نوسانات جنوبی آل نینو می‌نامند (مرکز فرایابی اقلیم، شبکه اینترنت^۱).

۲ تاثیر آل نینوی ۱۹۸۲-۱۹۸۳ بر وضعیت آب و هوا

اگرچه اغلب رویدادهای آل نینو روند مشابهی دارند، هر کدام از نظر قدرت و رفتار متفاوتند. در رویداد آل نینوی ۱۹۸۲-۱۹۸۳ بادهای غربی نزدیک استوا از بادهای مربوط به رویدادهای قبلی قوی‌تر بودند. هنگامی که این بادها به طرف شرق هجوم می‌آورند آبهای سطحی را با خود می‌کشیدند و این کار سبب بالا آمدن سطح آب در شرق و پایین آمدن آن در غرب می‌شد. با حرکت آب به طرف شرق به تدریج با دریافت تابش خورشید آب اقیانوس 6°C گرمتر از وضعیت

1. The Climate Diagnostic Center, Internet
(<http://www.cdc.noaa.gov/ENSO/>)

سالانه برای همه ماهها در سال‌های ۱۹۸۲، ۱۹۸۱ و ۱۹۸۳ از سالنامه‌های هواشناسی آن سال‌ها استخراج گردیده است. سال ۱۹۸۱ برای مقایسه انتخاب شده است. زیرا در این سال هیچ یک از دو پدیده ال نینو و لانینا روی نداده است (ولتر و تیملین، ۱۹۹۸). به علاوه، به نظر می‌رسید که استفاده از میانگین ۳۰ ساله یا بالاتر برای مقایسه، شامل بسیاری از افت و خیزها با شدت‌های متفاوت ال نینو است. از این رو سال ۱۹۸۱، که به طور اتفاقی سال قبل از وقوع دوره است، جهت مقایسه مناسب‌تر به نظر می‌رسد. همچنین برای ماههای حدی ژوئیه و اوت در تابستان و ژانویه و دسامبر در زمستان میانگین فشار ماهانه تبدیل شده به سطح دریا برای سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ از سالنامه‌های هواشناسی استخراج گردیده و سپس نقشه‌های همفشار آن تهیه شده است.

۱.۳ بررسی وضعیت دما

جدول ۱ بی‌هنگاری‌های دمای میانگین سالانه سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ را نسبت به سال ۱۹۸۱ برای شهرهای مختلف نشان می‌دهد. چنانچه مشاهده می‌شود دمای متوسط سالانه سال ۱۹۸۲ به وضوح و به مقدار قابل ملاحظه‌ای در سرتاسر ایران پایین‌تر از دمای میانگین سالانه سال ۱۹۸۱ است. همچنین دمای میانگین سالانه سال ۱۹۸۳ همه شهرها، به جز زاهدان و زابل، گرچه نسبت به سال ۱۹۸۲ بالاتر است ولی باز هم از دمای میانگین سال ۱۹۸۱ پایین‌تر است.

جدول ۲ مقادیر حدی سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۱ را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود کمینه دما در سال ۱۹۸۱ در همه شهرها در ماه

گستردۀ و متفاوت است، بطوریکه هیچ جایی از زمین نیست که آب و هواش به شرایط آب و هوایی روی ناحیه استوایی اقیانوس آرام بستگی نداشته باشد. اکنون می‌دانیم که نوسانات جنوبی و حوادث ال نینوی وابسته به آن تأثیر مهمی روی آب و هوای اقلیم تقریباً همه جا دارند (موری میشل^۱، ۱۹۸۳)، علاوه بر این ال نینو روی مونسون جنوب آسیا تاثیراتی دارد (آنالالای و اسلینگر^۲، ۱۹۹۸) و (ترنبرت^۳، ۱۹۹۹). همچنین رابطه خوبی بین ال نینو و طوفان‌های تندri ماه نوامبر در بحرین، واقع در خلیج فارس، می‌توان دید (مرکز فرایابی اقلیم، شبکه اینترنت).

۳ بررسی وضعیت آب و هوایی ایران در هنگام ال نینوی ۱۹۸۲-۱۹۸۳

ال نینوی ۱۹۸۲-۱۹۸۳ شدیدترین رویداد در بین ال نینوهاي است که از ۱۹۵۰ تا ۱۹۹۷ ثبت شده است (ولتر و تیملین^۴، ۱۹۹۸). این پدیده از ماه ژوئن ۱۹۸۲ شروع و تا اوت ۱۹۸۳ ادامه داشت. در بررسی جهانی اثر ال نینو در مقالات مشاهده شده و نیز در مرکز فرایابی اقلیم، که در شبکه جهانی اینترنت اطلاعات بسیاری را جمع‌آوری کرده است، به منطقه‌ای که شامل ایران است توجه اندکی مشاهده می‌شود. لذا برای شروع بهتر است اثر شدیدترین ال نینو مورد بررسی قرار گیرد. لازم به ذکر است که در یک بررسی که در دانشگاه شیراز انجام شده رابطه ال نینو و بارندگی پاییزی ایران تایید شده است (ناظم‌السادات، ۲۰۰۰).

داده‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرد از دماهای میانگین ماهانه و کل بارندگی ماهانه و

1. Murray Mitchell
3. Trenberth

2. Annamalai & Slingo
4. Wolter & Timlin

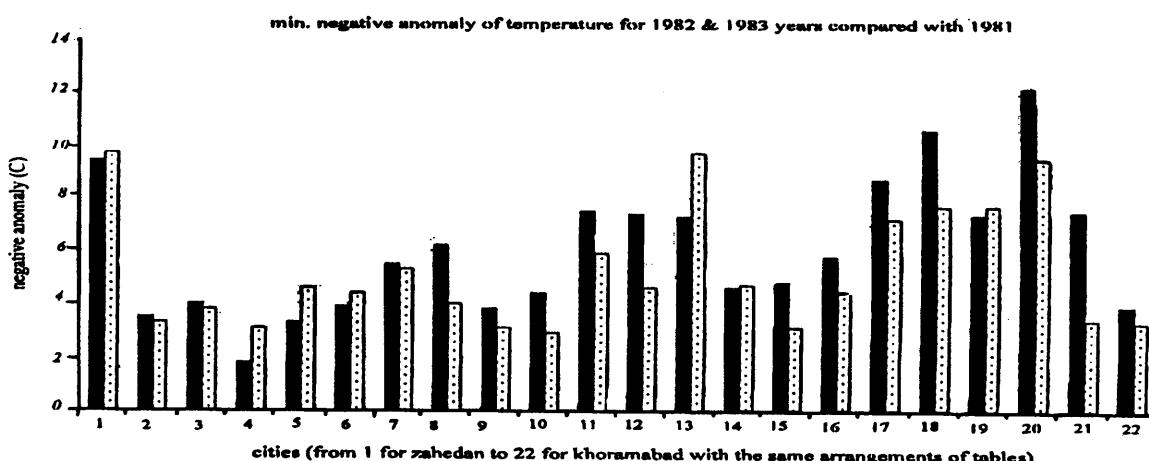
دو سال نشان می‌دهد. دیده می‌شود که مقدار این بی‌هنگاری بسیار قابل ملاحظه است.

بیشینه دما در سال ۱۹۸۲ مانند سال ۱۹۸۱ گرچه در بیشتر شهرها در ماه جولای رخ می‌دهد ولی در بعضی شهرهای مرکزی و غربی در ماه اوت روی می‌دهد. با توجه به نقشه‌های هم‌شار ماههای زوئیه و اوت سال ۱۹۸۲ (شکل ۲) نفوذ موج کم فشار از جنوب و غرب مشاهده می‌شود. با مراجعه به شکل ۳ و مقاله آنامالای و اسلینگو (۱۹۹۸) علت را می‌توان چنین توضیح داد که احتمالاً استقرار سیستم پرفشار بر روی غرب آقیانوس آرام، ناشی از پدیده، پس از مدت زمانی جهت جریان‌های مونسون تابستانی را چنان تغییر می‌دهد که جریانهای جنوب غربی به جای جنوب از جنوب غربی ایران وارد و تشدید می‌شود.

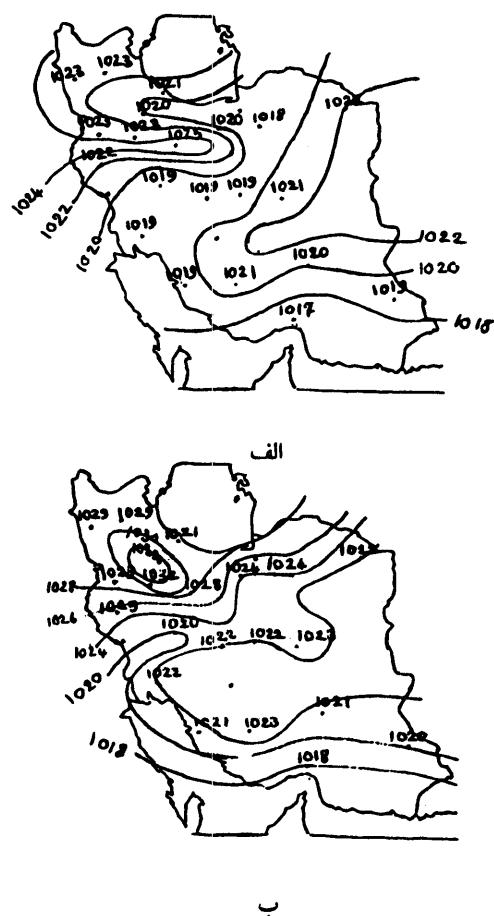
در سال ۱۹۸۳، که در آن دوره ال نینو تا ماه زوئیه ادامه دارد، بیشینه دما در اکثر شهرها از جمله شهرهای مرکزی در ماه زوئیه اتفاق افتاده است. اما، در شهرهای غربی، شامل اراک، سنتنج، همدان، کرمانشاه و خرم‌آباد، در ماه اوت بیشینه دما

ژانویه رخ می‌دهد، به جز بابلسر و رشت که در ماه فوریه رخ می‌دهد. اما، در سال ۱۹۸۲ کمینه به طور عمده در ماه دسامبر روی می‌دهد و این در هنگامی است که ال نینو دارای شدت بیشینه است (ولتر و تیملین، ۱۹۹۸). به عبارت دیگر کمینه دما در سال ۱۹۸۲ نسبت به حالت معمول ۱۱ ماه تاخیر دارد، به جز بابلسر و رشت و مشهد که در آنها تاخیری مشاهده نمی‌شود. ضمناً در ایستگاههای چابهار، سنتنج، کرمانشاه و خرم‌آباد کمینه تنها یک ماه جلوتر واقع می‌شود. همچنین، با توجه به جدول ۳، بیشترین بی‌هنگاری منفی دمای سال ۱۹۸۲ نسبت به سال ۱۹۸۱ نیز مربوط به ماه دسامبر است. در سال ۱۹۸۳ در اکثر نقاط کمینه دما در ماه ژانویه، همزمان با بیشینه شدت ال نینو، به وقوع می‌پیوندد. به جز زاهدان، زابل و کرمان که در دسامبر و در چابهار که در فوریه روی می‌دهد. به طور کلی بی‌هنگاری منفی دما در این سال در اوایل سال و همزمان با وقوع ال نینو با شدت بیشینه (ولتر و تیملین، ۱۹۹۸) است.

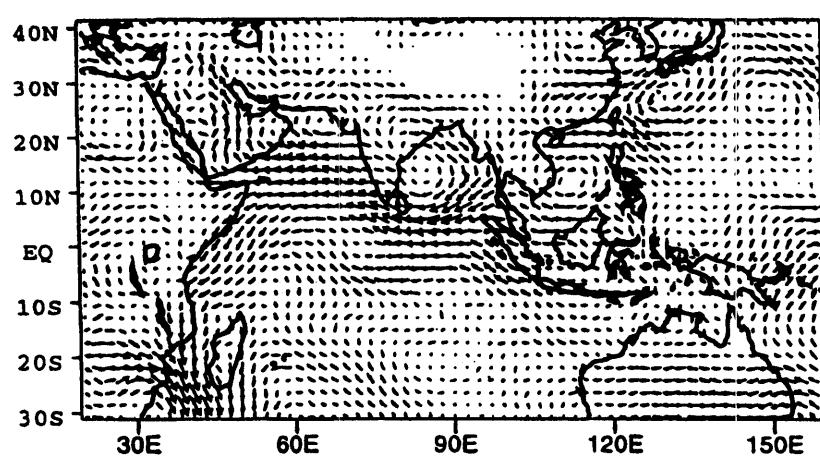
شکل ۱ کمینه بی‌هنگاری منفی دما را برای هر

شکل ۱. کمینه بی‌هنگاری منفی دمای سال‌های ۱۹۸۲ (مبله‌های سیاه) و ۱۹۸۳ (مبله‌های سفید) نسبت به سال ۱۹۸۱ برای ۲۲ شهر به ترتیبی که در جدول‌ها آمده است.

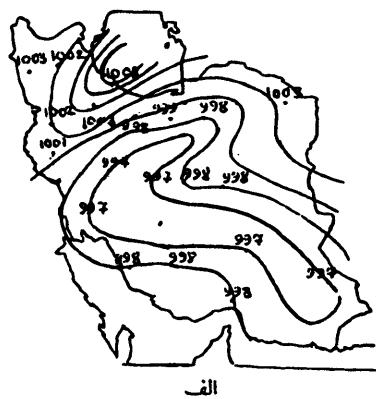
شکل ۲. نقشه خطوط هم‌شار سطح زمین (الف) ژوئیه ۱۹۸۲ ب) اوت ۱۹۸۲

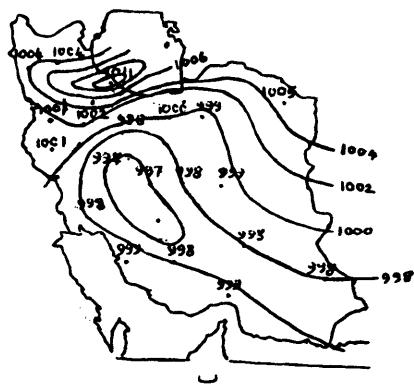
شکل ۳. میانگین فصلی (ژوئن - سپتامبر) ناهنجاری باد در سطح ۸۵۰ mb برای سال ۱۹۹۷ همزمان با وقوع ال نینو (آنالالی و اسلینگ، ۱۹۹۸)

روی می دهد. نقشه های همفشار ژوئیه و اوت ۱۹۸۳ (شکل ۴) نشان می دهد که سیستم کم فشار برای شهرهای مرکزی در ماه ژوئیه و برای شهرهای غربی در ماه اوت متراکم تر و گستردگر تر است. همانطور که ذکر گردید در این دوره جریانهای مونسون تابستانی تحت تاثیر پرفشار ناشی از ال نینو از سمت غرب و جنوب غرب وارد ایران می شوند و تاخیری در سرد شدن نواحی غربی بوجود می آید.

از جدول ۲ مشاهده می شود که تابستان ۱۹۸۳ به مرتب گرمتر از تابستان ۱۹۸۲ است. گرچه دوره ال نینو با شدت بیشینه از ژوئیه ۱۹۸۲ شروع می شود و تا ژوئیه ۱۹۸۳ ادامه دارد اما گسترش آبهای گرم اقیانوس آرام از سمت شرق به طرف غرب و افزایش دمای سطحی آبها بتدریج صورت می گیرد (لوتنگز و تاربوخ^۱، ۱۹۹۸). شکل ۵ بیشینه بی هنجاری مثبت دما را برای هر دو سال نشان می دهد.

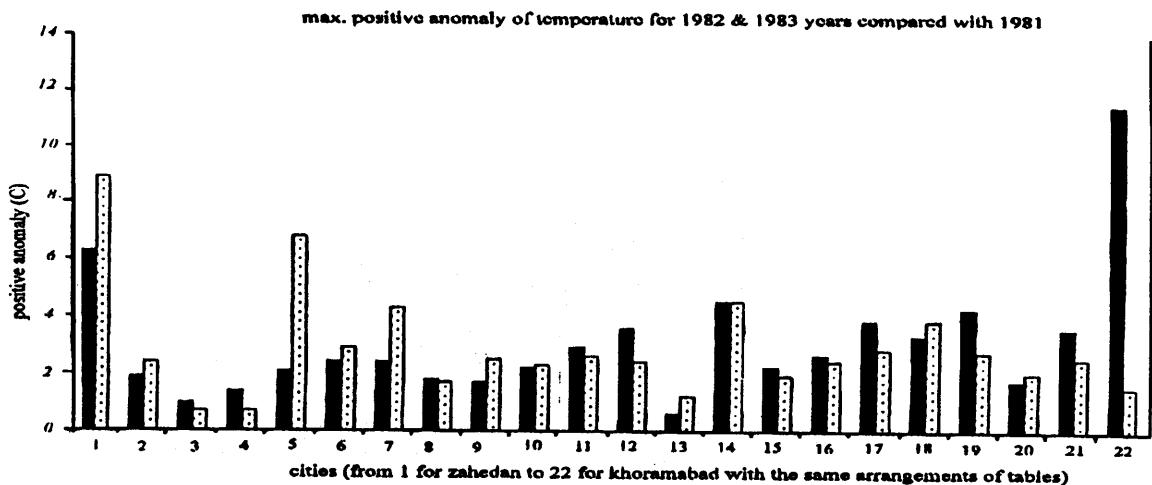

الف

ب

شکل ۴. نقشه خطوط همفشار سطح زمین (الف) ژوئیه ۱۹۸۳
ب) اوت ۱۹۸۳

شکل ۵. بیشینه بی هنجاری مثبت دما سال های ۱۹۸۲ (میله های سیاه) و ۱۹۸۳ (میله های سفید) نسبت به سال ۱۹۸۱ برای ۲۲ شهر به ترتیبی که در جداول ها آمده است.

اوایل سال ۱۹۸۳، که دوره ال نینو هنوز پایان نیافته است روی می دهد.

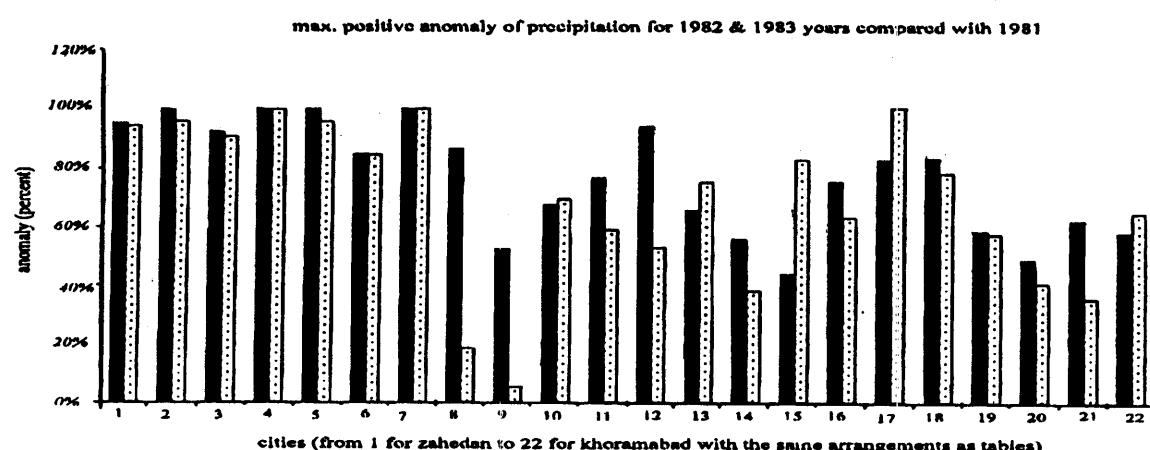
شکل ۶ بیشینه بی هنجاری مشبت بارندگی را برای هر دو سال نشان می دهد. ملاحظه می شود که مقدار این ناهنجاری بسیار قابل ملاحظه است. تعداد ماههای خشک (ماههایی که در آنها بارندگی صفر میلیمتر گزارش شده است) به طور متوسط در سال ۱۹۸۲ نسبت به سال ۱۹۸۱ کمتر و در سال ۱۹۸۳ نسبت به سال ۱۹۸۱ بیشتر است. و به این ترتیب قابل توجیه است که نیمه دوم سال ۱۹۸۲ بر زمان وقوع ال نینو منطبق است در حالیکه در سال ۱۹۸۳ این پدیده تا ماه ژوئیه ادامه دارد.

بی هنجاری منفی بارندگی سال ۱۹۸۲ اغلب مریبوط به ماههای اولیه سال است که دوره ال نینو آغاز نشده است و بی هنجاری منفی بارندگی سال ۱۹۸۳ بیش از سال ۱۹۸۲ است.

شکل ۷.الف نقشه همفشار ماه دسامبر ۱۹۸۲ را نشان می دهد. چنانکه مشاهده می شود تقابل جریان های کم فشار از جنوب و جنوب غربی با جریان های شمالی یا شمال غربی شیوه ای شدید

۲.۳ بررسی وضعیت بارندگی

از جدول ۱ مشاهده می شود که بارندگی سال ۱۹۸۲ به وضوح نسبت به سال قبل از آن (به جز شهرهای کرمان، بابلسر، تبریز و خرم آباد) افزایش چشمگیری داشته است. در حالیکه در سال ۱۹۸۱ بیشترین میزان بارندگی در ماههای اولیه سال رخ می دهد، با توجه به جدول ۳ بی هنجاری مشبت بارندگی سال ۱۹۸۲ نسبت به سال ۱۹۸۱ با تأخیر روی می دهد که اغلب در پاییز و ماههای آخر سال ۱۹۸۲ می باشد و این با دوره ال نینو باشد بیشینه همزمان است. اما، سال ۱۹۸۳ هم نسبت به سال ۱۹۸۱ و هم نسبت به سال ۱۹۸۲ به طور کلی سال خشکی است در صورتیکه سال ۱۹۸۲ سال بسیار پر بارشی است. چون بارش در کشور ما اغلب در آغاز سال روی می دهد و دوره ال نینو پس از ژوئیه ۱۹۸۳ خاتمه می یابد، پس رابطه مستقیمی را می توان بین وقوع ال نینو و بی هنجاری مشبت بارندگی نسبت داد. بی هنجاری مشبت بارندگی سال ۱۹۸۲ تا خیر کمتری نسبت به سال ۱۹۸۲ دارد به طوری که در بیش از نیمی از ایستگاهها در بهار و

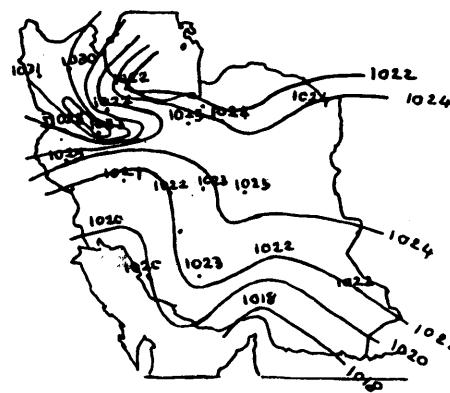
شکل ۶. بیشینه بی هنجاری مشبت بارندگی سال های ۱۹۸۲ (میله های سیاه) و ۱۹۸۳ (میله های سفید) نسبت به سال ۱۹۸۱ به صورت درصدی از بارندگی ماه از سال مریبوط برای ۲۲ شهر به ترتیبی که در جدول ها آمده است.

ژانویه ۱۹۸۲ که همزمان با وقوع ال نینو نیست،
ندارد بارش کمتری مشاهده می شود.

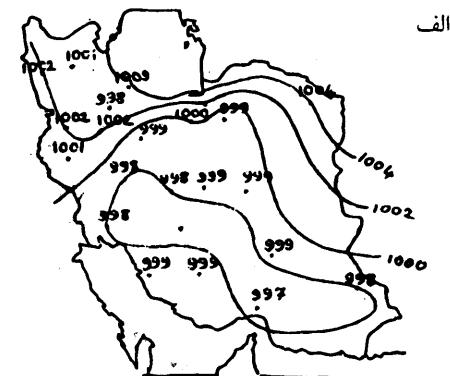
۴ نتیجہ گیری

بررسی و مقایسه دمای میانگین ماهانه سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ نسبت به سال ۱۹۸۱ رابطه مستقیمی را بین بی‌هنگاری منفی میانگین دمای کمینه ماهانه و وقوع دوره ال نینو با شدت بیشینه نشان می‌دهد. به طوریکه در این مدت سرمای زمستان به وضوح نسبت به زمانی که ال نینو رخ نداده است بیشتر است. همچنین میزان بارندگی در این دوره افزایش چشمگیری دارد. تقابل بین جریانهای مونسون زمستانی و جریانهای جنوب یا جنوب غربی ناشی از پدیده ال نینو در این دوره سبب ایجاد شیوه‌ای شدید خطوط هم‌شار روی ایران می‌شود. با استقرار مونسون تابستانی در این دوره، همزمان با پرفشاری که با وقوع ال نینو روی غرب اقیانوس آرام بوجود می‌آید، تقویت و جابجایی مونسون تابستانی از شرق به طرف ایران صورت می‌گیرد و بی‌هنگاری مثبت برای بیشینه دما نیز در این دوره مشاهده می‌شود به طوریکه در این دوره تابستان‌ها گرماتر از تابستانی است که ال نینو در آنها روی نداده است.

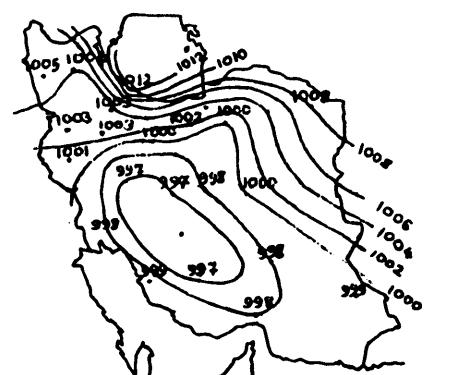
از آنجا که پدیده اال نیتو یک پدیده دوره‌ای است که دوره بازگشت آن به طور متوسط حدود ۴ سال و مدت آن نیز حدود ۱۸ ماه می‌باشد و تا حدودی قابل پیش‌بینی است (فیلاندر^۱، ۱۹۹۸)، با بررسی بیشتر پدیده‌های دیگری از این نوع و نحوه تاثیر آنها بر روی ایران می‌توان به توجیه و پیش‌بینی وقوع سال‌های گرم و سرد و نیز سالهای پربارش و خشکساله کمک نمود.

الف

۶

ج

شكل ٧. نقشه خطوط هم‌شار سطح زمین الف) دسامبر ١٩٨٢ ب) زانویه ١٩٨٢ ج) زانویه ١٩٨٣

فشاری را موجب می شود که ایجاد بارش های فراوان را می توان به آنها نسبت داد. با مقایسه شکل های ۷.الف و ۷.ج و شکل ۷.ب، مربوط به مشاهده می شود که وقتی تاثیر ال نینو وجود ماه

جدول ۱: میزان جنگل‌های ملی میانگین و بارندگی کل سالانه سال‌های ۱۹۸۸ و ۱۹۸۹ نسبت به سال ۱۹۸۱ برای شهرهای مختلف

شهر		نامهای دمای																				
شهر	نامهای دمای	زاهدان	بندر عباس	چابهار	کرمان	اصفهان	یزد	شهرکرد	شیراز	اهواز	سمنان	تهران	اراک	مشهد	بانهسر	رشت	تبریز	ارومیه	سنندج	همدان	گرمانشاه	خرم‌آباد
-۱/۲	-۲/۳	-۱/۹	-۱/۸	-۱/۲	-۱/۲	-۱/۳	-۱/۲	-۰/۹	-۰/۸	-۰/۷	-۱/۳	-۱/۲	-۱/۲	-۰/۹	-۰/۷	-۰/۶	-۰/۵	-۰/۴	-۰/۳	-۰/۲	-۰/۱	
-۱۴/۸	-۱۴/۱	-۱۴/۲	-۱۴/۳	-۱۴/۴	-۱۴/۵	-۱۴/۶	-۱۴/۷	-۱۴/۸	-۱۴/۹	-۱۴/۰	-۱۴/۱	-۱۴/۲	-۱۴/۳	-۱۴/۴	-۱۴/۵	-۱۴/۶	-۱۴/۷	-۱۴/۸	-۱۴/۹	-۱۴/۰	-۱۴/۱	
-۱/۳	-۰/۷	-۰/۶	-۰/۵	-۰/۴	-۰/۳	-۰/۲	-۰/۱	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	-۰/۰	
-۱۱/۳	-۱۱/۰	-۱۱/۱	-۱۱/۲	-۱۱/۳	-۱۱/۴	-۱۱/۵	-۱۱/۶	-۱۱/۷	-۱۱/۸	-۱۱/۹	-۱۱/۰	-۱۱/۱	-۱۱/۲	-۱۱/۳	-۱۱/۴	-۱۱/۵	-۱۱/۶	-۱۱/۷	-۱۱/۸	-۱۱/۹	-۱۱/۰	

جدول ۲- مقایسه حداکثری و میانگین و بارگذاری کل ماهانه سال‌های ۱۹۸۱، ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ و ماهیات معمولی به آنها بر این شهودی مختلف

نذریه حدی سال ۱۹۸۱												شهر									
نذریه حدی سال ۱۹۸۱												ماه									
خرم آباد	کرمانشاه	همدان	سنندج	ارومیه	تبریز	رشت	بللسر	مشهد	اراک	سمنان	تهران	اصفهان	پرند	شیراز	شاهرود	کرمان	چابهار	بندر عباس	زاهدان	زابل	شتر
Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Feb	Feb	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan	Jan
۰/۶	۲/۲	-۱/۸	-۰/۱	-۱/۱	-۰/۴	۹/۳	۹/۸	۴/۹	۲/۵	۰/۱	۵/۸	۱/۲	۱/۳	۷/۴	۱/۶	۴/۸	۷/۷	۶/۳	۱/۸	۱/۵	۱/۹
Jul	Jul	Jul	Jul	Jul	Aug	Jul	Aug	Jul	Jul	Aug	Jul	Jul	Jul	Jul	Jul	Aug	Jul	Jun	Jul	Jul	Jun
۲۸/۹	۲۷/۷	۲۴/۷	۲۶/۷	۲۲/۷	۲۵/۷	۲۶/۸	۲۵/۸	۲۰/۷	۲۹/۸	۰/۲	۲۸/۰	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۱	۰/۱	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲
Feb	Mar	Mar	Apr	Apr	Sep	Sep	Apr	Mar	Apr	Mar	Jan	Jan	Jan	Feb	Feb	Mar	Jan	May	Mar	Jan	Mar
۱۲۰/۷	۱۰۸/۴	۶۸/۰	۱۱۸/۸	۸۶/۷	۱۲۸/۴	۱۹۴/۴	۲۸۰/۰	۶۹/۹	۸۶/۱	۳۶/۹	۰/۶	۰/۰	۱/۱	۲۱/۸	۰/۵	۱۵/۴	۴/۸	۱۱/۰	۰/۲	۲۹/۲	۰/۱
بیشینه بازندگی												نعداد ماهیانه خشک سال									
بیشینه دما												۶ ماه									
کمینه دما												۲۹/۲									

ארכיאולוגיה

جدول ۱۳. مقادیر جدی بین گنجانهای های دمای میانگین و پارندگی کل ماهانه سال های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۵ نسبت به سال ۱۹۸۱ و مامحای مربوط به آنها برای شهر های مختلف

نامهایی حدی سال ۱۹۸۲		نامهایی حدی سال ۱۹۸۳											
ماه	شماره												
کربله آنومالی منی دما	+۱۷/۰	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۰	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۱	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۲	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۳	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۴	کربله آنومالی منی دما	+۱۹/۵
بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۰	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۱	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۲	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۳	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۴	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۵	بیشنه آنومالی ثبت دما	+۱۷/۶
مشهد	۱۹۸۲	مشهد	۱۹۸۳	مشهد	۱۹۸۴	مشهد	۱۹۸۵	مشهد	۱۹۸۶	مشهد	۱۹۸۷	مشهد	۱۹۸۸
بایلسر	۱۹۸۲	بایلسر	۱۹۸۳	بایلسر	۱۹۸۴	بایلسر	۱۹۸۵	بایلسر	۱۹۸۶	بایلسر	۱۹۸۷	بایلسر	۱۹۸۸
اراک	۱۹۸۲	اراک	۱۹۸۳	اراک	۱۹۸۴	اراک	۱۹۸۵	اراک	۱۹۸۶	اراک	۱۹۸۷	اراک	۱۹۸۸
سمنان	۱۹۸۲	سمنان	۱۹۸۳	سمنان	۱۹۸۴	سمنان	۱۹۸۵	سمنان	۱۹۸۶	سمنان	۱۹۸۷	سمنان	۱۹۸۸
تبریز	۱۹۸۲	تبریز	۱۹۸۳	تبریز	۱۹۸۴	تبریز	۱۹۸۵	تبریز	۱۹۸۶	تبریز	۱۹۸۷	تبریز	۱۹۸۸
اردبیله	۱۹۸۲	اردبیله	۱۹۸۳	اردبیله	۱۹۸۴	اردبیله	۱۹۸۵	اردبیله	۱۹۸۶	اردبیله	۱۹۸۷	اردبیله	۱۹۸۸
همدان	۱۹۸۲	همدان	۱۹۸۳	همدان	۱۹۸۴	همدان	۱۹۸۵	همدان	۱۹۸۶	همدان	۱۹۸۷	همدان	۱۹۸۸
کرمانشاه	۱۹۸۲	کرمانشاه	۱۹۸۳	کرمانشاه	۱۹۸۴	کرمانشاه	۱۹۸۵	کرمانشاه	۱۹۸۶	کرمانشاه	۱۹۸۷	کرمانشاه	۱۹۸۸
خرم‌آباد	۱۹۸۲	خرم‌آباد	۱۹۸۳	خرم‌آباد	۱۹۸۴	خرم‌آباد	۱۹۸۵	خرم‌آباد	۱۹۸۶	خرم‌آباد	۱۹۸۷	خرم‌آباد	۱۹۸۸
نهران	۱۹۸۲	نهران	۱۹۸۳	نهران	۱۹۸۴	نهران	۱۹۸۵	نهران	۱۹۸۶	نهران	۱۹۸۷	نهران	۱۹۸۸
اصفهان	۱۹۸۲	اصفهان	۱۹۸۳	اصفهان	۱۹۸۴	اصفهان	۱۹۸۵	اصفهان	۱۹۸۶	اصفهان	۱۹۸۷	اصفهان	۱۹۸۸
بیروز	۱۹۸۲	بیروز	۱۹۸۳	بیروز	۱۹۸۴	بیروز	۱۹۸۵	بیروز	۱۹۸۶	بیروز	۱۹۸۷	بیروز	۱۹۸۸
آهواز	۱۹۸۲	آهواز	۱۹۸۳	آهواز	۱۹۸۴	آهواز	۱۹۸۵	آهواز	۱۹۸۶	آهواز	۱۹۸۷	آهواز	۱۹۸۸
شهرکرد	۱۹۸۲	شهرکرد	۱۹۸۳	شهرکرد	۱۹۸۴	شهرکرد	۱۹۸۵	شهرکرد	۱۹۸۶	شهرکرد	۱۹۸۷	شهرکرد	۱۹۸۸
شیرواز	۱۹۸۲	شیرواز	۱۹۸۳	شیرواز	۱۹۸۴	شیرواز	۱۹۸۵	شیرواز	۱۹۸۶	شیرواز	۱۹۸۷	شیرواز	۱۹۸۸
کرمان	۱۹۸۲	کرمان	۱۹۸۳	کرمان	۱۹۸۴	کرمان	۱۹۸۵	کرمان	۱۹۸۶	کرمان	۱۹۸۷	کرمان	۱۹۸۸
چابهار	۱۹۸۲	چابهار	۱۹۸۳	چابهار	۱۹۸۴	چابهار	۱۹۸۵	چابهار	۱۹۸۶	چابهار	۱۹۸۷	چابهار	۱۹۸۸
بندر عباس	۱۹۸۲	بندر عباس	۱۹۸۳	بندر عباس	۱۹۸۴	بندر عباس	۱۹۸۵	بندر عباس	۱۹۸۶	بندر عباس	۱۹۸۷	بندر عباس	۱۹۸۸
زاهدان	۱۹۸۲	زاهدان	۱۹۸۳	زاهدان	۱۹۸۴	زاهدان	۱۹۸۵	زاهدان	۱۹۸۶	زاهدان	۱۹۸۷	زاهدان	۱۹۸۸
نامهایی حدی سال ۱۹۸۲	۱۹۸۲	نامهایی حدی سال ۱۹۸۳	۱۹۸۳	نامهایی حدی سال ۱۹۸۴	۱۹۸۴	نامهایی حدی سال ۱۹۸۵	۱۹۸۵	نامهایی حدی سال ۱۹۸۶	۱۹۸۶	نامهایی حدی سال ۱۹۸۷	۱۹۸۷	نامهایی حدی سال ۱۹۸۸	۱۹۸۸

منابع

سالنامه هواشناسی سال‌های ۱۹۸۱، ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳.
 Annamalai, H., and Slingo, J., 1998, The Asian summer monsoon 1997: Weather, **53**, 9, 284-287.

Lutgens, F.K., and Tarbuck, E.J., 1998, The atmosphere: Prentice-Hall, Inc

Murray Mitchell, J., 1983. El Nino: The global weather connection, Weatherwise, **36**, 4, 168.

Nazemosadat, M. J., and Cordery, I., 2000, On the relationships between

ENSO and Autumn rainfall in Iran: International Journal of Climatology, **20**, 47-61.

Philander, G., 1998, Learning from El Nino: Weather, **53**, 9, 270-274.

Trenberth, K. E., 1999, The extreme weather events of 1997 and 1998: Consequences, **5**, 1, 3-15.

Wolter, K., and Timlin, M.S., 1998, Measuring the strength of ENSO events: Weather, **53**, 9, 315-324.